

Utviklingen i uføretrygd per 30. september 2020

Notatet er skrevet av Jostein Ellingsen, jostein.ellingsen@nav.no, 6.11.2020.

Sammendrag

Per september 2020 var det registrert 357 200 mottakere av uføretrygd¹. Det var en svak nedgang på 290 personer (0,1 %) siden utgangen av forrige kvartal. Sammenlignet med samme tidspunkt i fjor var det en økning på 8 400 personer (2,4 %).

Antall mottakere av uføretrygd som andel av befolkningen mellom 18 og 67 år, var på 10,4 prosent per september 2020. Andelen uføre gikk ned med 0,1 prosentpoeng siden forrige kvartal, men økte med 0,2 prosentpoeng sammenlignet med samme tidspunkt i 2019.

Fra 1. til 3. kvartal 2020 kom det om lag 23 100 nye uføretrygdede, mens 18 200 sluttet å motta uføretrygd. Det tilsvarer en netto tilgang på cirka 5 000 uføretrygdede i denne perioden. I løpet av 3. kvartal var det derimot flere som sluttet enn som startet å motta uføretrygd og totalt sett er det dermed en nedgang i antall mottakere på 300 personer.

Fra 1. til 3. kvartal 2020 kom 71,4 prosent av alle nye uføretrygdede fra arbeidsavklaringspenger, men i løpet av 3. kvartal var denne andelen nede på 68,0 prosent. Dette er kraftig ned i forhold til 2. kvartal og nedgangen skyldes i all hovedsak at personer som nærmet seg slutten av AAP-perioden fikk forlenget perioden på grunn av midlertidig endringer i regelverket under koronakrisen.

I løpet av det siste kvartalet var uføreandelen stabil for de mellom 18 til 49 år. For de over 50 år gikk andelen ned og etter som det er flere eldre enn yngre uføretrygdede, gikk uføreandelen i alt ned siste kvartal.

Sammenlignet med samme tidspunkt i fjor var det en økning i uføreandelen i alle aldersgrupper fra 18 til 59 år, men en nedgang for de over 60 år. Økningen var størst for aldersgruppen 25 til 39 år og for 45-49-åringene. Andelen gikk ned for uføretrygdede over 60 år.

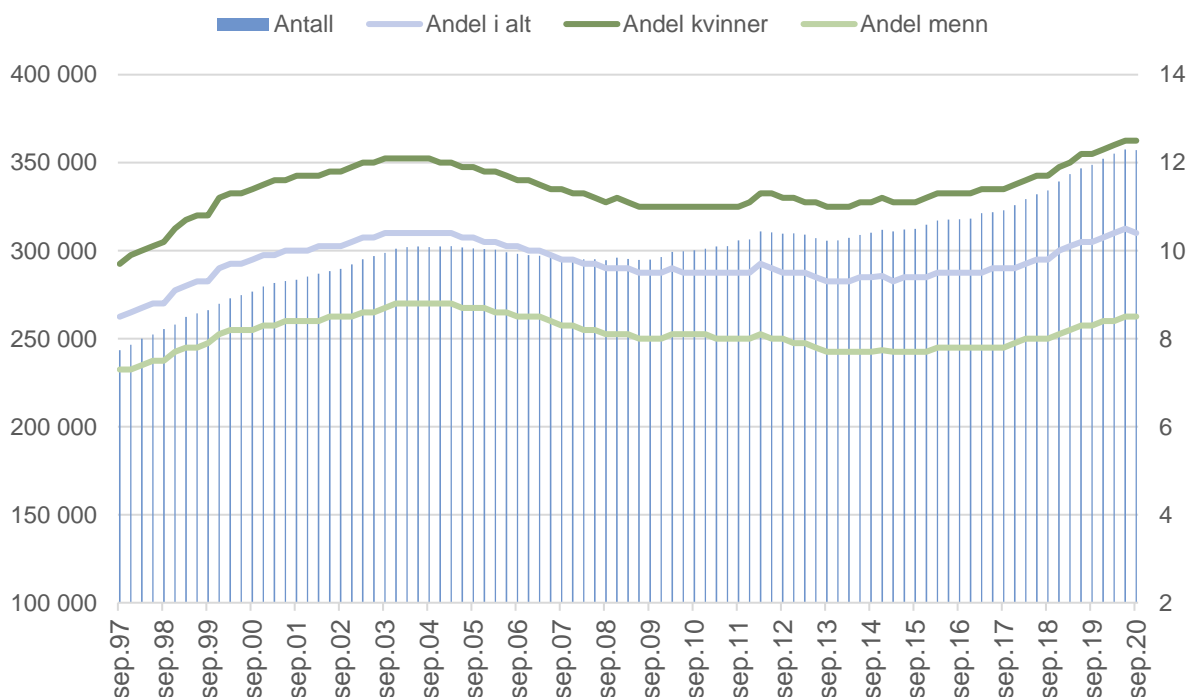
Per september 2020 var det flest uføre i prosent av befolkningen i fylkene Agder (14,0 %), Nordland (13,9 %) og Innlandet (13,7 %), mens det var færrest i Oslo (6,1 %). Sammenlignet med samme tidspunkt i 2019, økte den aldersstandardiserte uføreandelen i alle fylker.

¹ «Uføretrygd skal sikre inntekt til personer som har fått inntektsevnen varig nedsatt med minst halvparten på grunn av varig sykdom, skade eller lyte. Uføretrygden tilsvarer 66 prosent av tidligere inntekt, dvs. gjennomsnittlig inntekt i de tre beste av de fem siste kalenderårene forut for uføretidspunktet» (Prop. 1S 2019-2020:198).

Økning i antall uføre over tid

Figur 1 viser antall personer med uføretrygd² og som andel av befolkningen i perioden 1997 - 2020. Ved utgangen av september 2020 var det 357 200 personer som mottok uføretrygd. Det utgjorde 10,4 prosent av befolkningen i alderen 18–67 år, og andelen gikk ned med 0,1 prosentpoeng siden utgangen av forrige kvartal. Sammenlignet med samme tidspunkt i 2019, økte uføreandelen med 0,2 prosentpoeng. Andelen uføretrygdede kvinner var ved utgangen av september på 12,5 prosent for kvinner og 8,5 prosent for menn. På ett år var det en økning på 0,3 prosentpoeng for kvinner, og 0,2 prosentpoeng for menn. Sammenlignet med utgangen av forrige kvartal, var uføreandelen for kvinner og menn uendret.

Figur 1. Mottakere av uføretrygd i antall (venstre) og som andel av befolkningen 18-67 år* (høyre). Kjønn. Per kvartal 30.9.1997-30.9.2020.

* Antall uføretrygdede og antall personer i befolkningen 18-67 år: Vi teller 11/12 av 18-åringene og 1/12 av 67-åringene. Dette skyldes at en person ikke kan bli uføretrygd før måneden etter fylte 18 år, og blir alderspensjonist senest måneden etter fylte 67 år. Nedre aldersgrense for uførepensjon ble hevet fra 16 til 18 år fra 1.1.1998.

Kilde: NAV

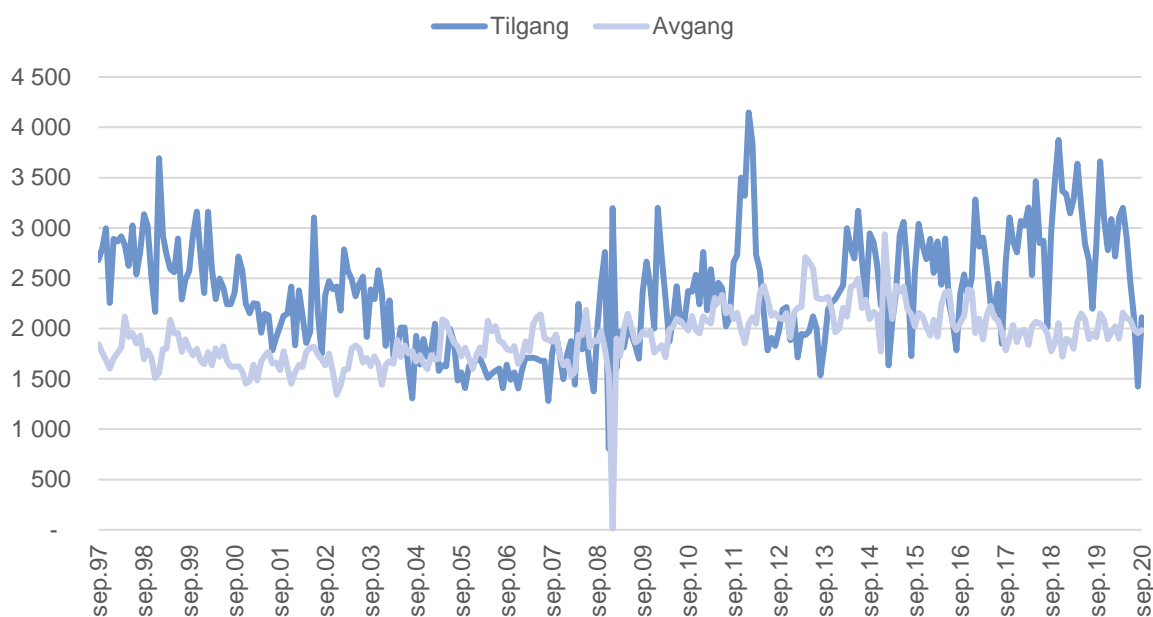
² I den offisielle statistikken over personer med uføretrygd, teller vi personer med løpende utbetaling av uføretrygd i alderen 18-67 år.

Netto økning i antall uføretrygdde i løpet av 1-3. kvartal 2020

Figur 2 viser den månedlige utviklingen i hvor mange som har startet og hvor mange som har sluttet å motta uføretrygd siden september 1997³. Vi ser at den månedlige tilgangen og avgangen varierer ganske mye over tid.

Fra 1. til 3. kvartal kom det 23 100 nye uføretrygdde. Samtidig sluttet 18 200 personer å motta uføretrygd, noe som medfører en netto tilgang på ca. 5 000 uføre i denne perioden. Dette følger den samme trenden som vi har sett de siste årene og som har medført en økning i antall uføretrygdde. Men i 3. kvartal observerer vi en netto nedgang i antallet uføretrygdde på om lag 300 personer. Dette fordi avgangen var noe større enn tilgangen. Vi ser at tilgangen i august måned er på et svært lavt nivå med kun 1 400 nye uføretrygdde.

Figur 2. Tilgang og avgang* av personer (18-67 år) med uføretrygd. Per måned. 1997 – 2020. Antall

* På grunn av omlegging til nytt saksbehandlingssystem og datavarehus, er tilgang/avgang rundt årsskiftet 2008-2009 mangelfull. For tilgangen bør man være klar over at det var få nye uføre i desember 2008 og svært høy tilgang i januar 2009 på grunn av denne omleggingen.

Kilde: NAV

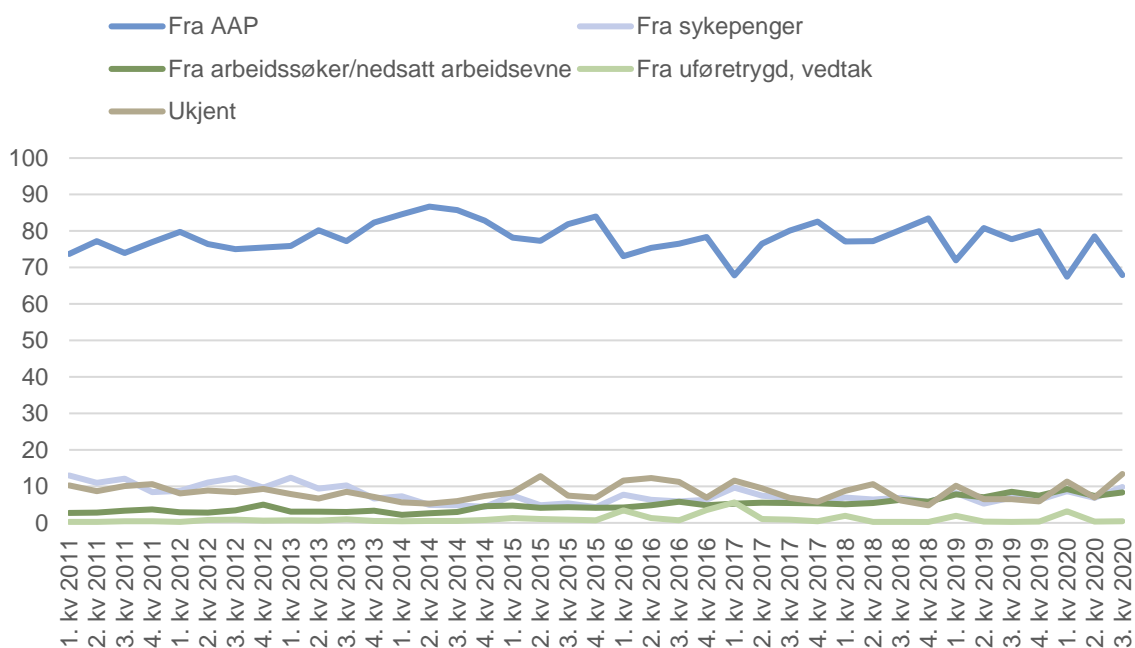
³ Se vedlegg for spesielle forhold mellom tilgang og avgang

Fra hvilke ordninger kommer de uføre?

Utviklingen i uføretrygd henger sammen med utviklingen i bruk av andre helserelaterte ytelser, spesielt arbeidsavklaringspenger (AAP), men også utviklingen i sykepenger og personer uten særlig tilknytning til arbeidslivet (ukjent-kategorien). Hovedmålet med AAP er å avklare arbeidsevnen og få flere mottakere i jobb. Hvis arbeidsevnen er varig nedsatt, kan uføretrygd innvilges. Figur 3 viser den kvartalsvise utviklingen i antall nye uføretrygdede etter tidligere ytelsesstatus.

Den kvartalsvise uføretilgangen styres i stor grad av en høy, og relativt stabil andel mottakere som kommer fra arbeidsavklaringspenger (jf. figur 3 og 21). Det er likevel noe variasjon i denne andelen over tid. Dette skyldes hovedsakelig regelverksendringer og saksbehandlingen av AAP-saker, som slik sett får stor betydning for tilgangen til uføretrygd.

Figur 3. Status forut for uføretrygd, blant nye mottakere av uføretrygd (18-67 år). Per kvartal. 2011 – 2020. Prosent

Kilde: NAV

I løpet av 3. kvartal 2020 var andelen av de nye uføretrygdede som kom fra AAP på 68,0 prosent. Dette er kraftig ned i forhold til 2. kvartal og skyldes i all hovedsak at personer som nærmet seg slutten av AAP-perioden fikk forlenget ytelsen og at disse etter hvert har fått lengre varighet (Grønlien 2020). Av andre bevegelser, ser vi at andelen fra kategorien «ukjent» økte ganske kraftig fra 6,9 til 13,4 prosent. Dette er personer vi ikke finner igjen i våre registre to måneder før tilgang og kan bestå av personer som har avsluttet mottak av AAP, og hatt en

karensperiode på inntil ett år, men som har søkt og kvalifisert for uføretrygd. Det var kun mindre endringer i de andre kategoriene det siste kvartalet.

Mot slutten av 2011, starten av 2012 og våren/sommeren 2014 og høsten 2015 var det spesielt høy tilgang til uføretrygd. Disse toppene kan i stor grad knyttes til avklaringen av de som i 2010 ble overført fra tidligere ordninger (attføringspenger, rehabiliteringspenger, tidsbegrenset uførestønad) til AAP, og hvor mange personer som etter hvert fikk innvilget uføretrygd (Kann og Kristoffersen 2013). Antallet som gikk fra AAP til uføretrygd var høyt også i 2017 og i 2018.

I 2010 ble 162 300 personer overført til arbeidsavklaringspenger fra de tre ordningene som AAP erstattet (Lande 2014). Det ble i den forbindelse innført overgangsregler. Avklaring og behandling av disse sakene inngikk i det løpende arbeidet ved NAV-kontor og forvaltningsenheter i NAV. Høsten 2011 skilte seg likevel ut fordi det var særlig mange overgangsvedtak fra tidsbegrenset uførestønad som ville løpe ut i desember 2011.

Gjennomgangen av sakene medførte at mange ble vurdert å ha varig nedsatt arbeidsevne, noe som igjen medførte særlig mange nye uføre i 4. kvartal 2011 og 1. kvartal 2012. 45 000 av de som ble overført fra de tidligere ordningene mottok fortsatt ytelsen våren 2014, og passerte dermed fire år med arbeidsavklaringspenger. Mange av disse fikk i 2014 og 2015 innvilget uføretrygd (Sørbo og Ytteborg 2015). Noen av disse fikk innvilget ett års utsettelse fordi NAV ønsket å prøve ut arbeidsevnen ytterligere, men for mange lyktes ikke dette og disse personene fikk innvilget uføretrygd i 2016.

Utviklingen fra 1. - 3. kvartal 2020

Tabell 1 gir en oversikt over hvilken status de nye mottakerne av uføretrygd fra 1. til 3. kvartal 2020 hadde i NAVs registre to måneder forut for innvilgelse av uføretrygd⁴. 71,7 prosent av de nye uføretrygdede hadde en periode som AAP-mottaker før de fikk innvilget uføretrygd.⁵

Tabell 1. Nye uføretrygdede (18-67 år) og registerstatus to måneder forut for uføretrygd. 1-3 kvartal 2020. Prosent

	N=	I alt	18-24	25-29	30-39	40-49	50-59	60-64	65-66
Sykepenges	1 912	8,3	0,5	2,0	2,4	5,0	9,3	18,5	23,1
AAP	16 570	71,7	47,0	77,3	80,2	77,6	74,6	65,0	47,3
Arbeidssøker/ Nedsatt arbeidsevne	1 932	8,4	13,0	16,3	11,9	9,1	6,1	4,8	3,4
Uføretrygd, vedtak	341	1,5	-	-	0,9	2,0	1,6	1,5	3,1
Uoppgitt	2 359	10,2	39,5	3,7	4,7	6,5	8,4	10,1	23,1
I alt, prosent		100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0
I alt, antall	23 114		1 643	1 360	3 430	4 905	7 290	3 585	901

Kilde: NAV

For de yngste (18-24 år) kan den lave andelen som kom fra AAP (47 %) skyldes overrepresentasjon av personer med alvorlige funksjonsnedsettelse og andre alvorlige sykdommer. Vi ser at det er mindre vanlig for yngre mottakere i alderen 18-29 år med overgang fra sykepenges (0,5 og 2,0 %), da de fleste unge har liten tilknytning til arbeidslivet, og har dermed har ikke rett til sykepenges.

For mange av de yngste nye uføretrygdede er helseproblemene antagelig så alvorlige at arbeidsavklaring er lite aktuelt. Vi ser at 39,5 prosent kom fra statusen «uoppgitt»⁶. Vi ser også at andelen med overgang fra AAP avtar etter fylte 39 år, men at andelen som kommer rett fra sykepenges øker med alderen. Samlet sett kom 8,3 prosent av de nye uføretrygdede rett fra sykepenges. For de to eldste aldersgruppene vil det være flere som ikke blir vurdert som aktuelle for å gå inn i et arbeidsavklaringsløp, som regel som følge av alvorlighetsgraden av sykdommen (18,5 og 23,1 %). I den eldste aldersgruppen er det også mange nye uføre som kommer fra «uoppgitt» (23,1 %).

⁴ Se vedlegg for forklaring

⁵ Disse tallene sier imidlertid ikke noe om hvor lenge de har mottatt AAP.

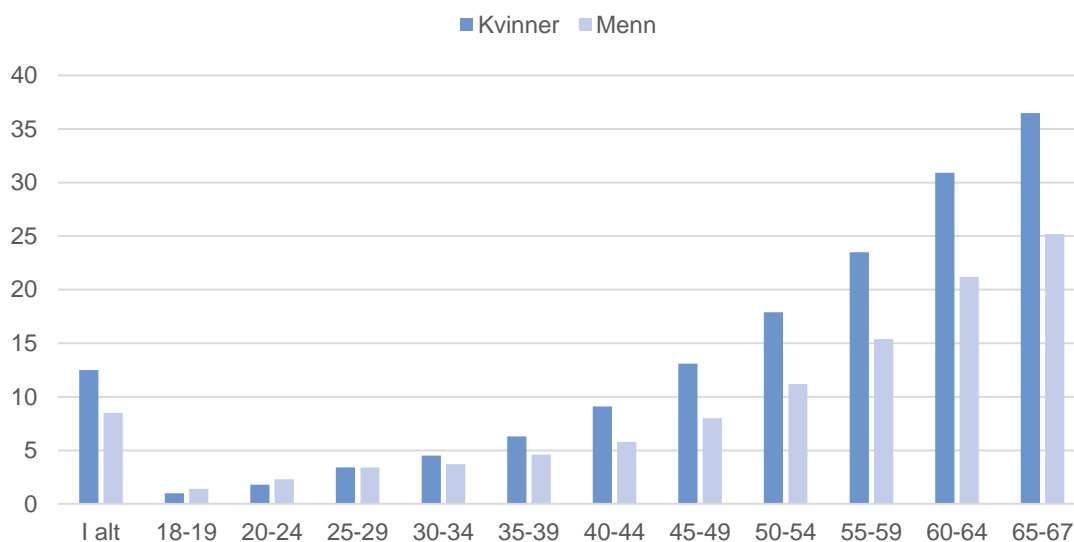
⁶ Uoppgitt er personer vi ikke finner i våre registre, det kan være fordi de er privat forsørget, under utdanning, hjemmевærende eller har arbeidet som selvstendig næringsdrivende.

1,5 prosent av de nye uføretrygdene fra 1. til 3. kvartal 2020 har gått inn og ut av uføreordningen som følge av for høye inntekter på grunn av arbeidstilknytning (uføretrygd, vedtak). Det vil si at de ikke har mottatt en utbetaling av uføretrygd for en kortere periode.

Flere uføretrygdene kvinner enn menn

Figur 4 viser at det er flere kvinner enn menn som mottar uføretrygd. Vi ser også at uføretilbøyeligheten øker kraftig med økende alder. Til sammenligning kjenner vi igjen dette bildet fra de andre helse relaterte ytelsene sykepengen og arbeidsavklaringspengen, der vi også ser at det er flere kvinnelige enn mannlige mottakere, samt flere eldre enn yngre mottakere (Kalstø og Kann 2018).

Figur 4. Uføre som andel av befolkningen etter kjønn og alder (18-67 år) per 30.9.2020. Prosent

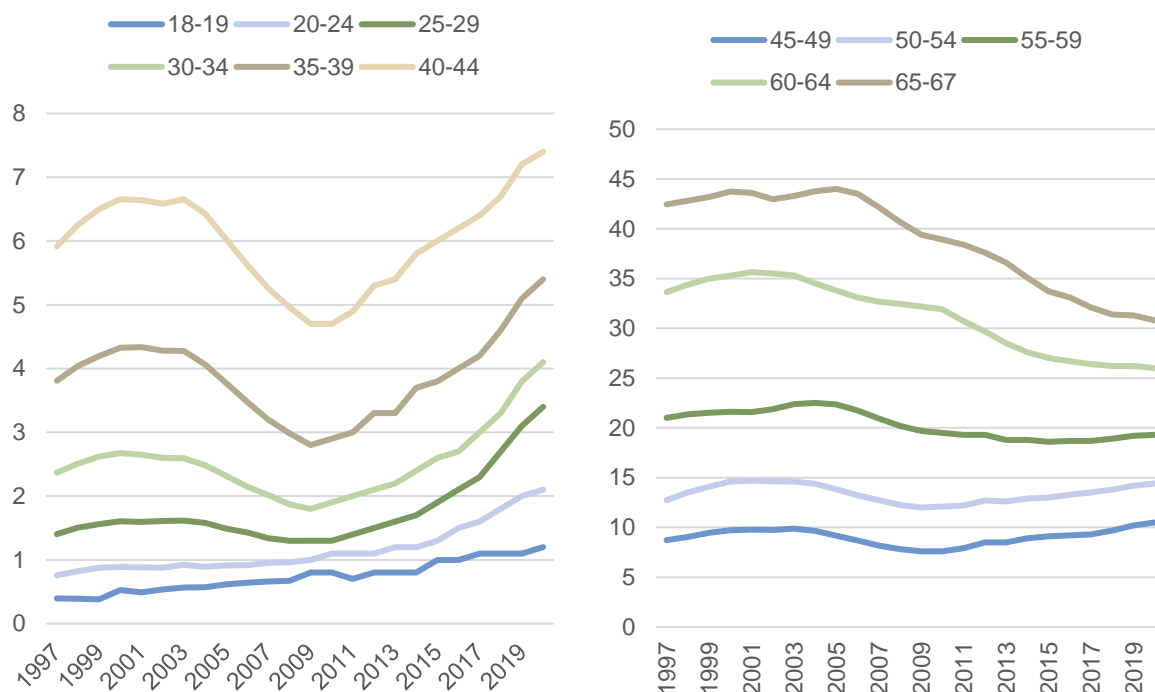
Kilde: NAV

Andelen uføretrygdene kvinner i befolkningen var på 12,5 prosent (208 400 kvinner), mens tilsvarende andel for menn var 8,5 (148 700 menn). Over tid har uføreandelen økt mer for kvinner enn for menn (jf. figur 1). Andelen uføre kvinner er nå på sitt høyeste og som andel av befolkningen var det per september 2020 flere uføretrygdene kvinner enn menn i alle aldersgrupper over 30 år. Uføreandelen er lik for kvinner og menn for aldersgruppen 25-29 år.

Flere yngre og færre eldre uføremottakere over tid

Uføreandelen var per september 2020 på 10,4 prosent og økte med 0,2 prosentpoeng sammenlignet med samme tidspunkt i 2019. Andelen gikk ned med 0,1 prosentpoeng sammenlignet med forrige kvartal i 2020.

Figur 5. Uføre etter alder som andel av befolkningen (18-67 år). Per 30.9.1997 – 30.9.2020*

*Befolkningen 18-67 år: Vi teller 11/12 av 18-åringene og 1/12 av 67-åringene. Dette skyldes at en person ikke kan bli uføretrygdet før måneden etter fylte 18 år, og blir alderspensjonist senest måneden etter fylte 67 år. Nedre aldersgrense for uførepensjon ble hevet fra 16 til 18 år fra 1.januar 1998.

Kilde: NAV

Sammenlignet med for ett år siden økte uføreandelen for alle aldersgrupper mellom 18 og 59 år, men gikk ned for de over 60 år. Andelen økte mest for 25-39-åringene og 45-49-åringene med 0,3 prosentpoeng. For de to eldste aldersgruppene gikk andelen ned med 0,2 og 0,5 prosentpoeng.

Siden 1997 har uføreandelen vært stabil eller gått ned for aldersgruppene over 55 år, parallelt med at andelen uføre i alderen 18-54 år har økt. Nedgangen for aldersgruppene over 55 år har bidratt til at uføreandelen i alt har holdt seg forholdsvis stabil over tid, men andelen har altså økt, spesielt de siste to årene (0,6 prosentpoeng⁷). Utviklingen i uføreandelen over tid er også påvirket av perioden med tidsbegrenset uførestønning (2004–2010) og deretter innføringen av arbeidsavklaringspenger 1. mars 2010.

⁷ Denne utviklingen reflekteres også i tilgangstallene, ved spesielt høye rater for de yngste og en fallende tendens for de eldste uføremottakerne (se vedlegg, figur 22).

Det er en langsiktig trend at andelen uføretrygdede har utviklet seg forskjellig etter alder. For de eldste startet nedgangen på midten av 2000-tallet, men for de aller yngste har det vært en mer langsom vekst, og det er særlig økningen for 18-19-åringene som driver veksten for de under 30 år (Bragstad 2018). For aldersgruppa 25 til 55 år ser vi at utviklingen særlig er påvirket av ordningen med tidsbegrenset uførestønad og deretter innføringen av arbeidsavklaringspenger. Andelen falt i perioden 2004–2010, for så å øke igjen, og det siste året har altså andelen økt ganske mye.

I et lengre tidsperspektiv har uføreandelen gått ned for de eldre. Jacobsen (2018) viser at lavlønte, i større utstrekning enn høytlønte, blir uføretrygdet og at pensjonsreformen/AFP-reformen i privat sektor i 2011 ikke førte til flere uføretrygdede. Nedgangen i andelen med uføretrygd etter fylte 62 år har trolig sammenheng med underliggende trender som bedre helse, høyere utdanningsnivå, bedre fysisk arbeidsmiljø og mer positive holdninger til seniorer i arbeidslivet. Samtidig er det etter pensjonsreformen flere som har fått muligheten til å ta ut alderspensjon fra 62 år og det kan ha bidratt til nedgangen i uføreandelen.

Andre forhold som kan ha bidratt til en nedgang i uføreandelen for de eldste, kan være økt sysselsetting blant de eldre over tid. Ifølge Haga og Lien (2017) har sysselsettingen økt særlig mye for aldersgruppa 62-66 år i perioden fra 2009 til 2016 som følge av pensjonsreformen.

Jacobsen (2014, 2018) har også sett på hvilken innvirkning pensjonsreformen har hatt på bruken av helserelaterte ytelser, deriblant uføretrygd. Økonomisk vil det for den enkelte bruker ofte lønne seg å motta uføretrygd, men pensjonsreformen kan ha medført at noen personer som er mellom 62-67 år og har dårlig helse likevel ikke velger å søke om uføretrygd. Årsaken til dette kan være at de heller velger å ta ut alderspensjon, fordi «man slipper en omfattende søknadsprosess for å dokumentere tap av arbeidsevne, og der man på forhånd ikke kan være sikker på utfallet» (Jacobsen 2014:67).

Endringer i trygdeordningene påvirker utviklingen

Antall personer med uføretrygd økte kraftig fram til innføringen av tidsbegrenset uførestønad (TU) i 2004, for så å avta fram til og med første halvår 2010, da arbeidsavklaringspenger ble innført. Etter det har det vært en økning i antall uføretrygdede, og da spesielt de siste årene. Under TU-perioden og fram til AAP, gikk uføreandelen ned, men etter innføringen av AAP og fram til i dag har andelen økt. Siden 1997 og frem til i dag har antall uføretrygdede i prosent av befolkningen (18-67 år) økt med 2,1 prosentpoeng. Siden 2004 har andelen økt med 0,1 prosentpoeng.

Det var over 70 000 personer som mottok tidsbegrenset uførestønad minst én måned fra ordningen ble innført i 2004 til den ble avvirket i 2010 (65 % av mottakerne var kvinner). En svært høy andel av disse fikk innvilget uføretrygd i etterkant, og per september 2020 har 73 prosent uføretrygd, 7 prosent er døde og 14 prosent mottar alderspensjon. Om lag 90 prosent av alle tidligere TU-mottakere har mottatt eller mottar uføretrygd i ettertid. Det ser ut til at det var uføretrygdede mellom 20 til 59 år som var mest påvirket av ordningen med tidsbegrenset uførestønad (jf. figur 5 og 22)⁸. Andelen uføretrygdede i denne aldersgruppen falt i perioden 2004 – 2010, for så å øke igjen etter dette. Tidspunktet for uføretrygd ble dermed utsatt med nær 6 år.

Økt uføreandel blant 18-29-åringene

Vi definerer unge uføretrygdede som mottakere av uføretrygd i alderen 18 til 29 år. Ved utgangen av september 2020 var det om lag 20 800 personer i denne aldersgruppen. Omtrent uendret fra forrige kvartal (-0,1 %). På ett år har det blitt 1 400 flere unge uføretrygdede (7,0 %).

Tabell 2. Unge uføre som andel av befolkningen (18-29 år). Per 30.9.2011 – 30.9.2020. Prosent

	I alt	18-19 år	20-24 år	25-29 år
2011	1,2	0,7	1,1	1,4
2012	1,2	0,8	1,1	1,5
2013	1,3	0,8	1,2	1,5
2014	1,4	0,8	1,2	1,7
2015	1,5	1,0	1,3	1,9
2016	1,7	1,0	1,5	2,1
2017	1,8	1,1	1,6	2,3
2018	2,1	1,1	1,8	2,7
2019	2,3	1,1	2,0	3,1
2020	2,5	1,2	2,1	3,4

*Befolkningsnevneren: Vi teller 11/12 av 18-åringene, da man kan få uføretrygd måneden etter man fyller 18 år.

Kilde: NAV

Andelen unge uføre i prosent av befolkningen i samme aldersgruppe var på 2,5 prosent per september 2020 (2,4 prosent blant kvinner og 2,7 prosent blant menn)⁹, og andelen unge uføretrygdede er nå på et historisk høyt nivå. Andelen er den samme som forrige kvartal, men på ett år har den økt med 0,2 prosentpoeng. Sammenligner vi med for 10 år siden, har andelen

⁸ Se også Bragstad (2018) som viser hvordan sammenslåingen av tidligere trygdeordninger har påvirket utviklingen i antall unge uføremottakere 18-29 år.

⁹ Dette utgjorde 9 500 uføretrygdede kvinner og 11 300 uføretrygdede menn.

unge uføre økt med 1,3 prosentpoeng (ca. 12 000 personer). Av de unge, er det uføretrygdene i aldersgruppen 25-29 år som har økt mest det siste året (0,3 prosentpoeng).

Den sterke veksten i andelen unge uføre skyldes en kombinasjon av endringer i regelverk, helse og demografi siden begynnelsen av 1990-tallet (Bragstad 2018). Bragstad trekker særlig fram to faktorer som forklarer veksten til unge uføremottakere: «Den viktigste faktoren bak denne veksten er en stadig økende uføretrygging av 18-åringer, noe som ser ut til å skyldes flere barn og unge med psykiske lidelser» (s. 69). I tillegg til psykisk utviklingshemming, er medfødte misdannelser og kromosomavvik viktigste medisinske årsaker til at uføretrygd innvilges før fylte 20 år, og en stor del av veksten har funnet sted innenfor disse diagnosegruppene. Brage og Thune (2015) påpeker at siden midten av 1990-tallet har det imidlertid vært en spesielt sterk vekst blant de aller yngste som er uføretrygd med andre psykiske lidelser innen autismspekteret.

Den andre viktige faktoren bak veksten til unge uføre er knyttet til skiftende regelverk for varighet i de midlertidige helserelaterte ytelsene siden begynnelsen av 1990-tallet (Bragstad 2018).

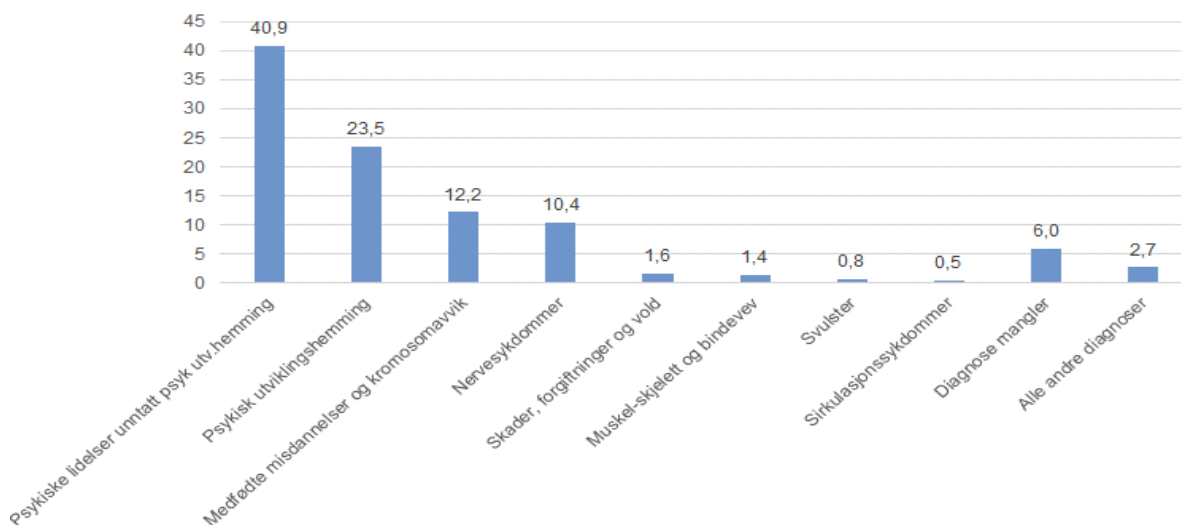
Diagnosefordelingen til unge uføretrygdene

Diagnosefordelingen (per juni 2016) blant unge uføretrygdene viser at det var flest unge uføre med psykiske lidelser og atferdsforstyrrelser¹⁰ (64,4 prosent), medfødte misdannelser og kromosomavvik (12,2 prosent) og sykdommer i nervesystemet (10,4 prosent). Videre var de mest brukte enkeltdiagnosene blant unge med uføretrygd «gjennomgripende utviklingsforstyrrelser», det vil si i hovedsak autisme og Aspergers syndrom (14,5 %). I denne figuren har vi skilt ut psykisk utviklingshemming fra psykiske lidelser og vi ser at gruppen utgjør 23,5 prosent.

Ulike former for utviklingshemming er også ofte angitt, både lett utviklingshemming (11,8 %) og psykisk utviklingshemming uten nærmere angivelse (7,1 %). Autisme og Aspergers syndrom tilhører hovedgruppen psykiske lidelser og atferdsforstyrrelser, undergruppe nevroser og atferdsforstyrrelser. Utviklingshemming er en undergruppe av psykiske lidelser og atferdsforstyrrelser (Ellingsen 2020).

¹⁰ De mest brukte enkeltdiagnosene under betegnelsen psykiske lidelser og atferdsforstyrrelser er schizofreni, personlighets- og atferdsforstyrrelser, psykisk utviklingshemming og andre utviklingsforstyrrelser (jf. kapittel 5 i ICD-10).

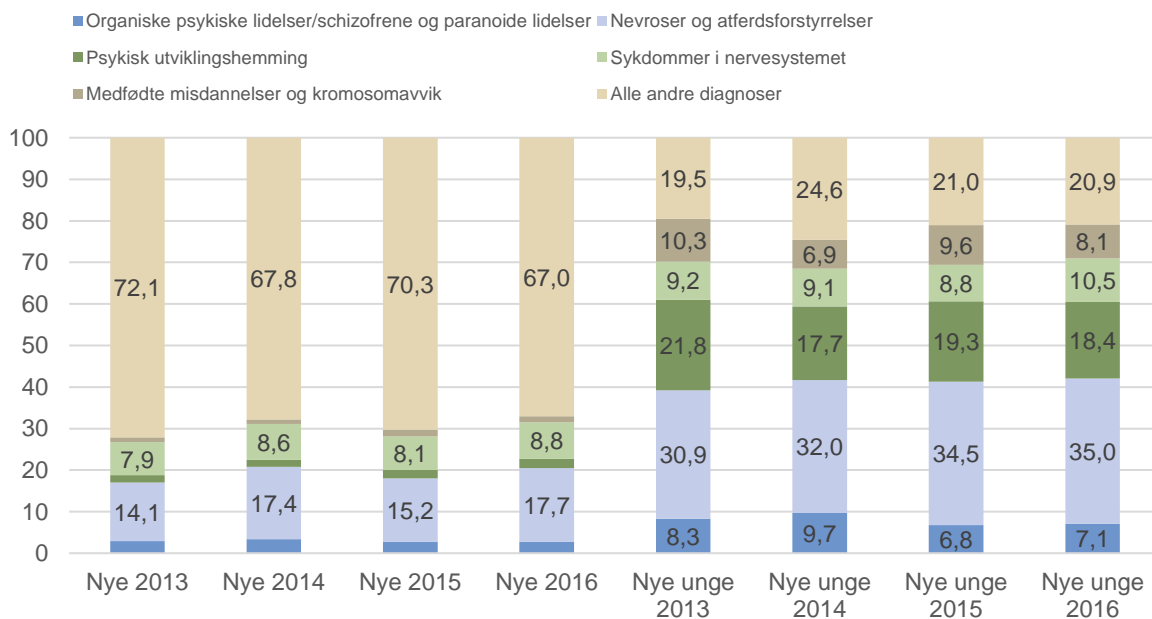
Figur 6. Mottakere av uføretrygd (18-29 år). Utvalgte diagnosegrupper. Prosent. 30.6.2016

Kilde. NAV

Figur 7 sammenligner diagnosefordelingen for alle nye uføretrygdde (venstre i figuren) 2013-2016 med nye unge uføretrygdde (høyre i figuren) i samme periode. Vi ser at unge uføretrygdde har en annen diagnosefordeling, der det for de nye unge uføretrygdde er nevroser og atferdsforstyrrelser som dominerer. Deretter psykisk utviklingshemming.

Figur 7. Nye mottakere av uføretrygd sammenlignet med nye unge uføretrygdde (18-29 år). Utvalgte diagnosegrupper. Prosent. 2013 – 30.6.2016.

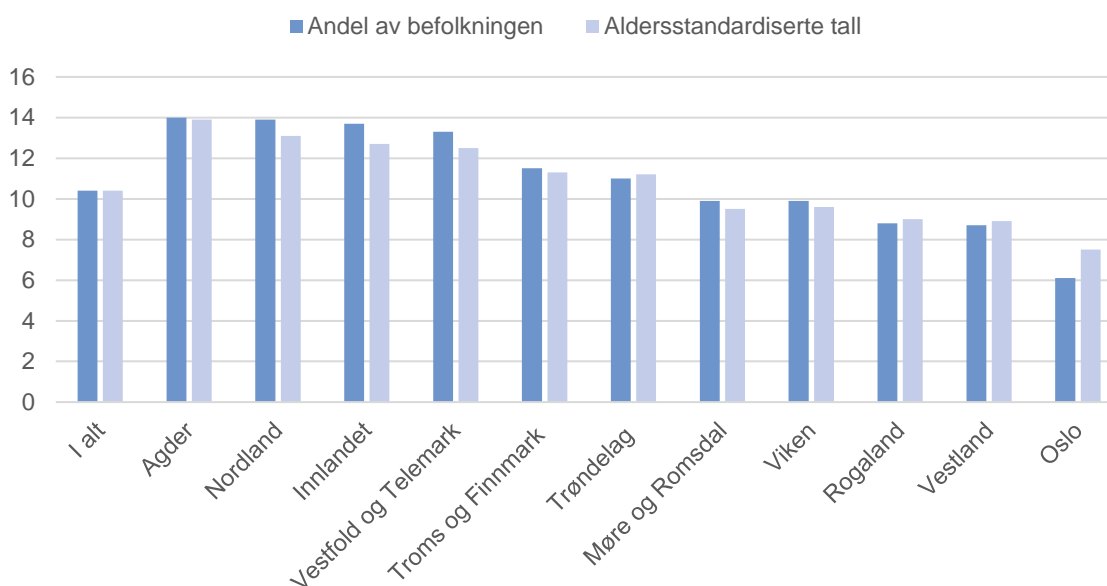

Kilde. NAV

Fylkesvise forskjeller i uføretrygd

I figur 8 viser vi antall uføre i prosent av befolkningen etter fylke, samt hvilken uføreandel fylket ville hatt dersom befolkningen i fylket hadde samme aldersfordeling som landsgjennomsnittet (aldersstandardiserte tall¹¹) per september 2020. Det var flest uføre i prosent av befolkningen i fylkene Agder (14,0 %), Nordland (13,9 %) og Innlandet (13,7 %), mens det var færrest i Oslo (6,1 %).

Figur 8. Andelen uføre (18-67 år) i fylket per 30.9.2020. Andel og aldersstandardisert andel. Synkende sortert etter andelen i fylket. Prosent

Kilde: NAV

De aldersstandardiserte tallene viser at forholdet mellom fylker endres noe når det korrigeres for alderssammensetningen i fylket. Blant annet ser vi at Oslo fikk en høyere uføreandel etter aldersstandardisering (1,4 prosentpoeng), mens Innlandet fikk en lavere uføreandel (-1,0 prosentpoeng). Dette skyldes i hovedsak at Oslo har en yngre befolkning, mens en del fylker med høy uføreandel har en tilsvarende eldre befolkning. Likevel gjenstår det altså betydelige fylkesvise forskjeller også når det korrigeres for alder.

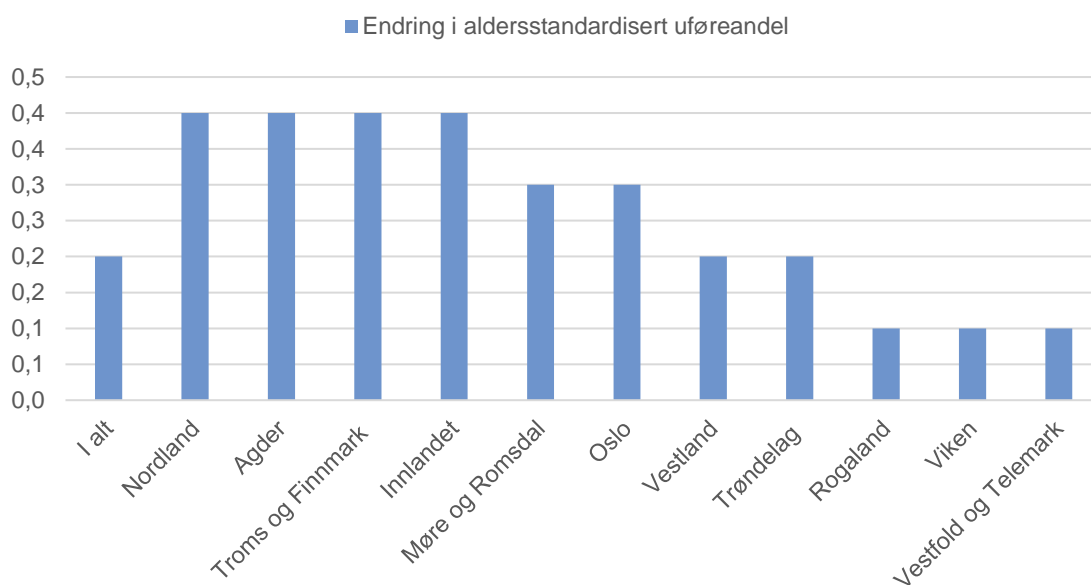
Det er flere grunner til at andelen uføretrygdene varierer geografisk. Studier har funnet positive sammenhenger mellom arbeidsledighetsnivå og overgangen til uføretrygd (bl.a. Bragstad og Hauge 2007, 2008), og tilgangen på egnet arbeid vil variere ganske sterkt mellom ulike

¹¹ Det er den direkte metode for aldersstandardisering som benyttes etter 1-årig alder, og viser fordelingen (andelen) i det enkelte fylke om aldersfordelingen var som for landet. Figuren viser da en høyere eller lavere (evt. uendret) andel enn tallserien med «Andel av befolkningen». Se vedlegg for mer om aldersstandardisering.

regioner. Det er rimelig å tenke seg at et mer fleksibelt arbeidsmarked i hovedstadsregionen er med på å trekke uføreandelen ned. Det kan også tenkes at lokale variasjoner i befolkningens utdanningsnivå påvirker uføreandelene.

Figur 9 viser endringen i den aldersstandardiserte uføreandelen det siste året og vi ser en økning for alle fylker. Nordland, Agder, Troms og Finnmark, og Innlandet økte alle med 0,4 prosentpoeng, mens Rogaland, Viken og Vestfold og Telemark økte minst, med 0,1 prosentpoeng.

Figur 9. Aldersstandardisert andel uføre (18-67 år) i fylket per 30.9.2019-30.9.2020. Sortert etter endring fra 2019. Prosentpoeng

Kilde: NAV

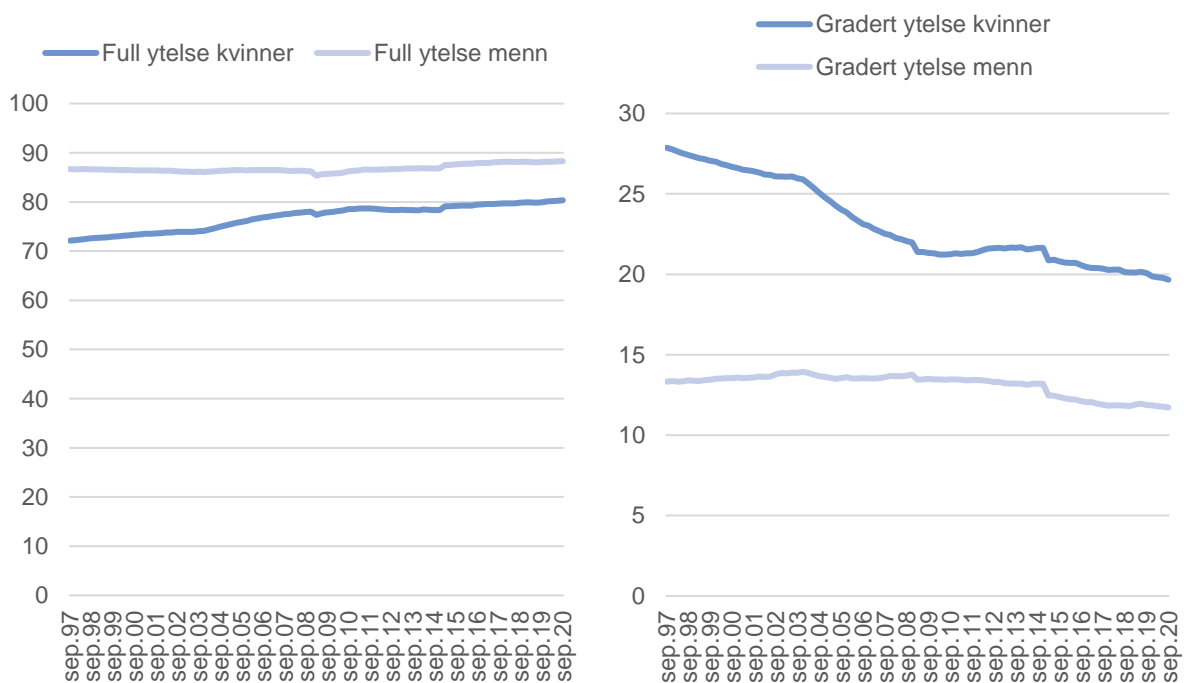
Utviklingen i andelen med full og gradert uføretrygd

I figur 10 har vi sett nærmere på utviklingen i uføregraden til uføretrygdde i perioden 1997 til 2020. Per september 2020 var det 83,6 prosent som hadde full uføretrygd. I 1997 var samme andel på 78,5 prosent.

En årsak til at det blir flere uføretrygdde med full uføretrygd over tid, kan være at sammensetningen av de uføretrygdde endres ved at det kommer flere nye yngre uføretrygdde inn i ordningen hvor mange har full uføreytelse, mens eldre (hvor det er flere) med gradert uføretrygd, går ut av ordningen.

Vi ser at det er vanligere for menn enn for kvinner å ha 100 prosent uføreytelse, og per september 2020 var andelen menn med full ytelse på 88,3 prosent. Siden 1997 har andelen økt med 1,6 prosentpoeng. Ved utgangen av september 2020 var andelen kvinner med gradert ytelse på 19,7 prosent. Andelen har siden 1997 avtatt med 8,2 prosentpoeng.

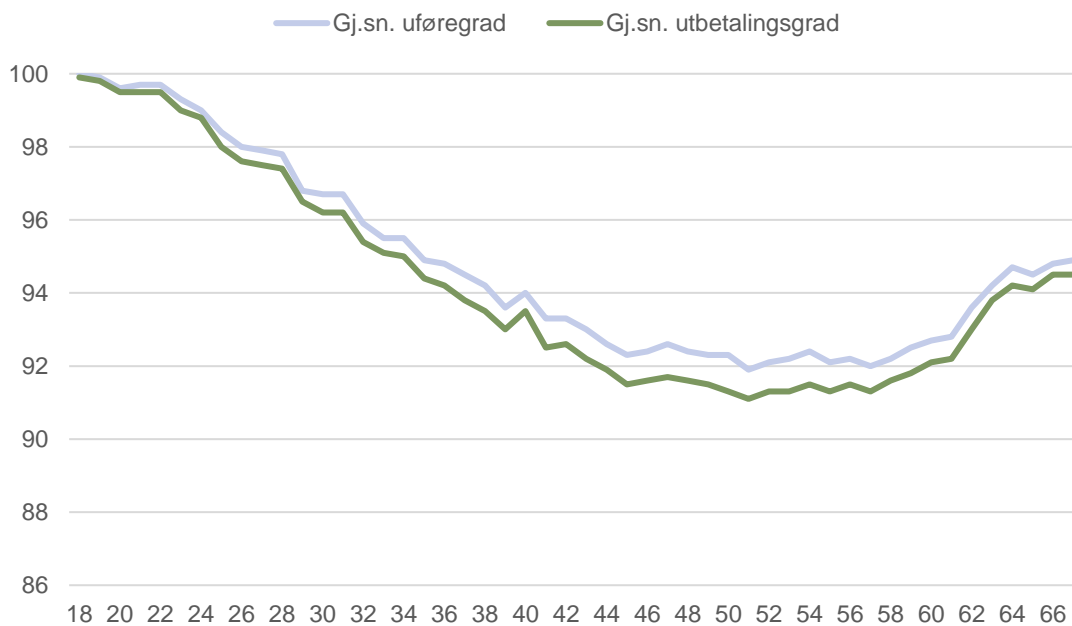
Figur 10. Andelen med full og gradert uføretrygd (uføregrad) per kvartal. 1997-2020. Kjønn. Prosent

Kilde: NAV

I figur 11 viser vi gjennomsnittlig uføregrad og utbetalingsgrad for hver aldersgruppe for hele uførepopulasjonen per september 2020. Blant 18-24-åringene har så godt som alle mottakerne full uføregrad. Deretter synker den gjennomsnittlige uføregraden for hver aldersgruppe til den når en bunn og er på det laveste rundt 50-årsalderen. Deretter øker gjennomsnittsgraden.

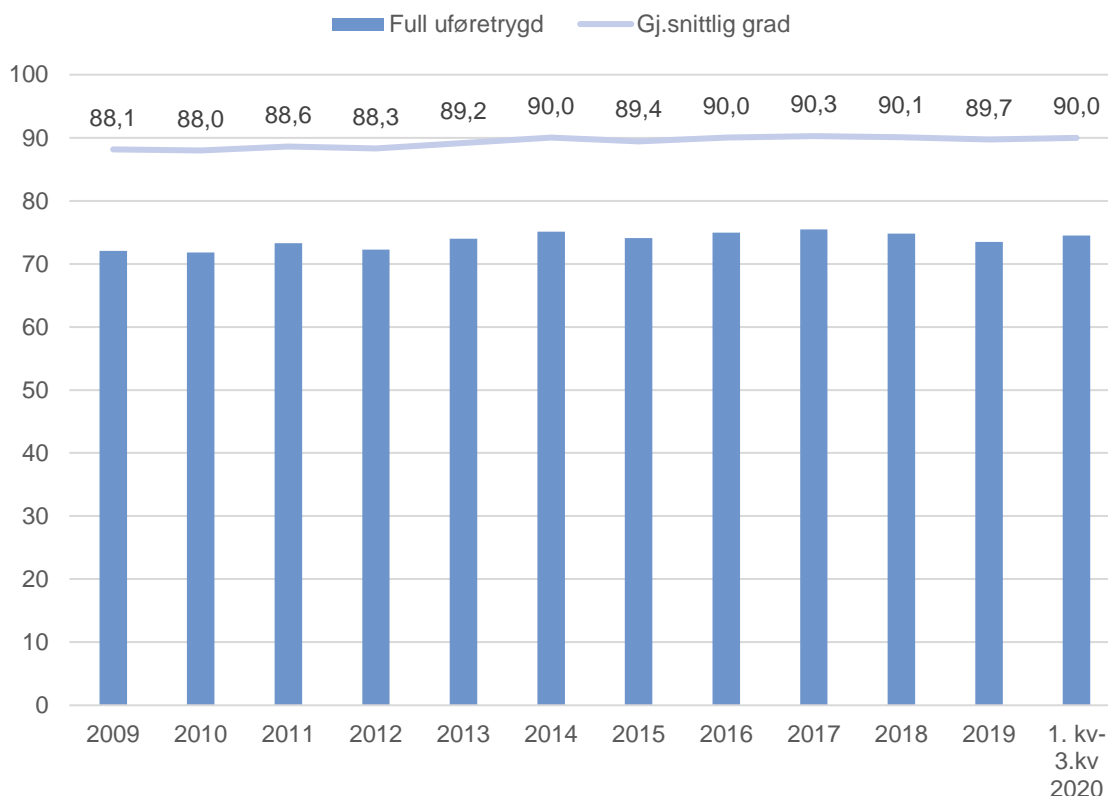
Figur 11. Gjennomsnittlig uføregrad og utbetalingsgrad etter ettårig alder. 18-67 år. Per 30.9.2020. Prosent

Kilde: NAV

I figur 12 viser vi utviklingen i andelen nye uføretrygdede med full uføretrygd og gjennomsnittlig grad. Vi ser at gjennomsnittlig uføregrad per september 2020 var på 90,0 prosent. En økning på 0,3 prosentpoeng siden utgangen av 2019. Andelen med full uføretrygd økte med 1,0 prosentpoeng i samme periode.

Figur 12. Andelen nye uføretrygdede med full uføretrygd og gjennomsnittlig uføregrad. 2009 – 30.9.2020. Prosent

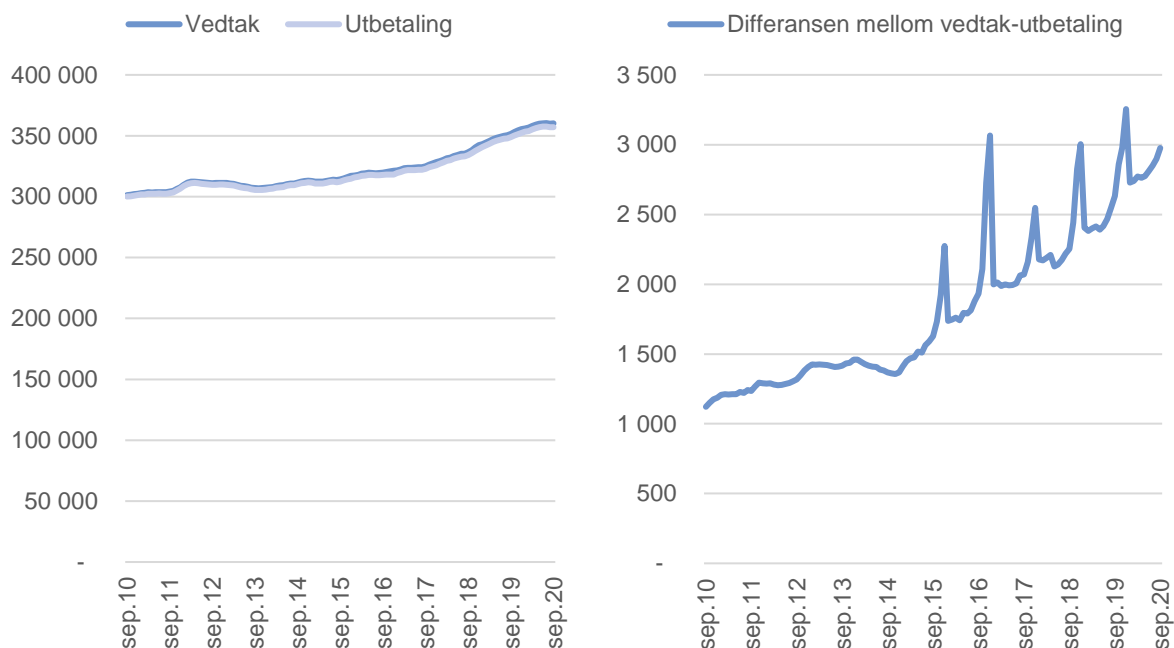
Kilde: NAV

Andelen uføre registrert med et arbeidsforhold¹²

En uføretrygdet kan ha et løpende vedtak, men ikke nødvendigvis en utbetaling, noe som ofte følger av for høye inntekter ved siden av uføretrygden. Figur 13 viser differansen mellom hvor mange som har et vedtak og hvor mange som har en løpende utbetaling av uføretrygd. I perioden 2009 til 2015 var det hvert måned 1 000 til 1 500 flere uføretrygdede med et vedtak enn med en utbetaling. Etter endringen av uførereguleringen i 2015 har denne differansen økt, og avstanden mellom vedtak og utbetaling var spesielt stor i desember 2016, desember 2018 og desember 2019. Per september 2020 var det nær 3 000 flere uføre personer med vedtak enn ytelse. Dette forholdet er viktig for å forstå hvor mange uføre som jobber.

¹² Andelen med et arbeidsforhold måler vi ved å koble uføreregisteret mot Arbeidsgiver- og arbeidstakerregisteret (Aa-registeret) med en forsinkelse på 3 måneder. Fra 1. januar 2015 ble a-melding innført. All rapportering om inntekt, arbeidsforhold og skattetrekk ble da samlet i én elektronisk melding (a-meldingen). Dette skaper da et brudd i tidsserien og påvirker arbeidsforhold fra og med oktober 2014. Fra og med januar 2015 benytter vi utbetalingsgrad som datakilde istedenfor «ordinær» uføregrad. Ved å benytte utbetalingsgrad, blir det noen flere uføretrygdede i denne gruppen enn ved å benytte «ordinær» uføregrad.

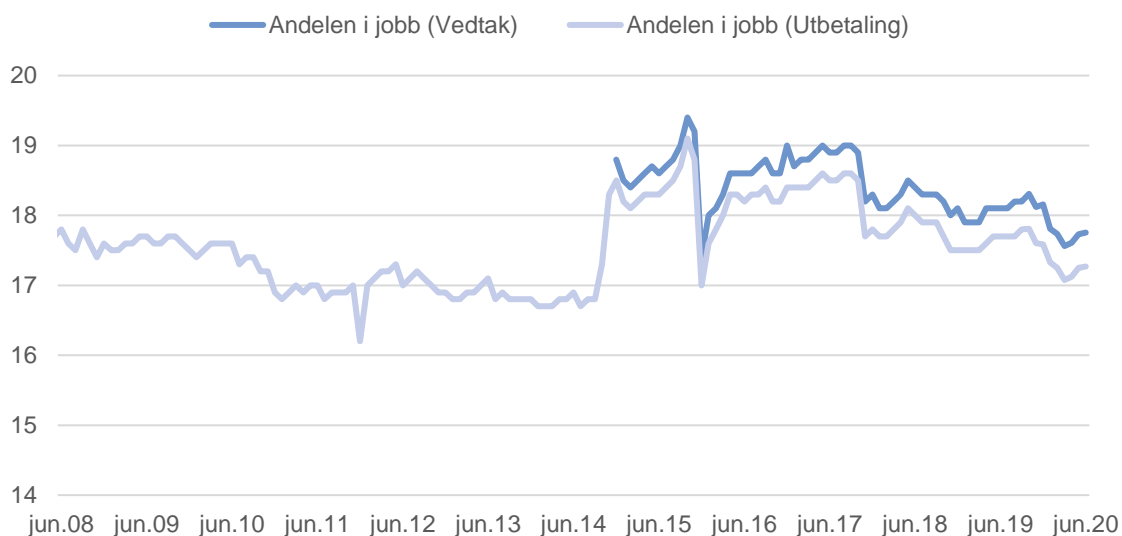
Figur 13. Antall uføre (18-67 år) med vedtak og ytelse og differansen mellom vedtak- ytelse. Per måned. 30.9.2010– 30.9.2020. Prosent

Kilde: NAV

I figur 14 viser vi en månedlig tidsserie fra 2008 til 2020 på hvor mange uføretrygdede som er registret med et arbeidsforhold i Aa-registeret, der vi også inkluderer alle uføretrygdede som har et vedtak, slik at vi får to tidsserier med antall uføretrygdede i jobb.

Figur 14. Andelen uføre (18-67 år) registrert med et arbeidsforhold (vedtak og utbetaling). Per måned. 1.1.2008 – 30.6.2020. Prosent

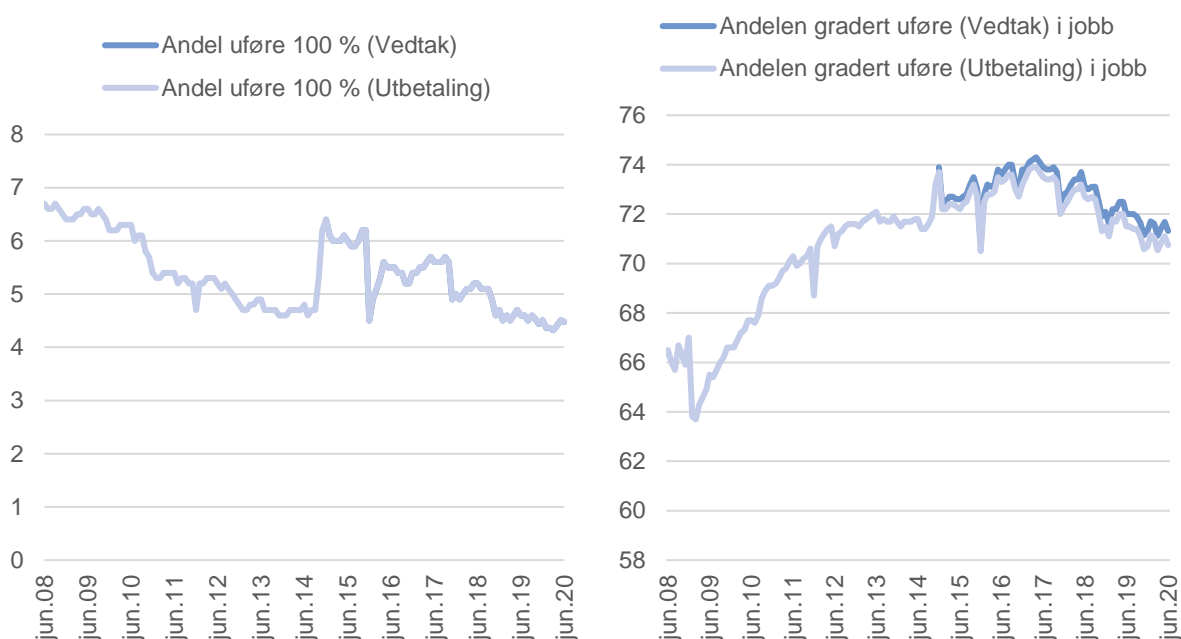
Kilde: NAV

Per juni 2020 var det 360 300 personer med et uførevedtak, men 357 500 med en utbetaling. Av de med et uførevedtak, var andelen registrert med et arbeidsforhold på 17,8 prosent, noe som utgjør en nedgang på 0,3 prosentpoeng på ett år, mens andelen med en utbetaling var på 17,3 prosent¹³. En nedgang på 0,4 prosentpoeng.

Forskjeller mellom full og gradert ytelse og andelen i jobb

Figur 15 viser forskjellen på andelen i jobb med hensyn til uføregard og forskjellen mellom vedtak og utbetaling. Vi ser at uføretrygdde med gradert ytelse (figur høyre) jobber mer enn uføretrygdde med full grad (figur venstre).

Figur 15. Andelen uføre (18-67 år) registrert med et arbeidsforhold. Full og gradert uføreytelse. Vedtak-ytelse. Per måned. 1.1.2008 – 30.6.2020. Prosent

Kilde: NAV

Per juni 2020 hadde 288 700 personer et vedtak med full uføretrygd, og nær alle (288 500) hadde full ytelse og en utbetaling¹⁴. 80 prosent av alle uføretrygdde har full ytelse. Av de uføre med full ytelse var 4,5 prosent registrert med et arbeidsforhold. Andelen var lik for de med full utbetaling. Begge ned 0,1 prosentpoeng på ett år.

¹³ Se vedlegg for kommentarer knyttet til datakvalitet.

¹⁴ Legg merke til at de to kurvene ved vedtak og utbetaling ligger så å si over hverandre (venstre i figuren)

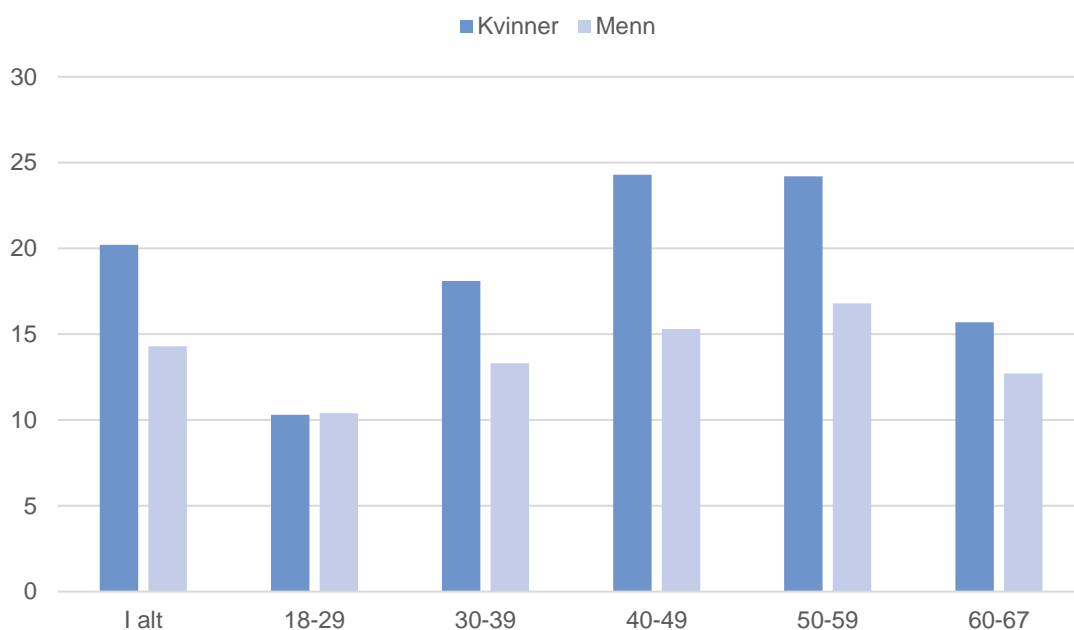
Per juni 2020 var det om lag 71 600 personer med gradert uføretrygd (vedtak), men 69 000 med utbetaling. 71,3 prosent av de som mottok en gradert uføretrygd (vedtak) var registrert med et arbeidsforhold, mens andelen med utbetaling var på 70,7 prosent.

Kjønns- og aldersforskjeller i arbeidsdeltakelsen

Figur 16 viser de uføretrygdedes arbeidsdeltakelse etter alder og kjønn per juni 2020. Arbeidsdeltakelsen til de uføretrygdede øker med alder, men andelen faller etter 60 år. Unge uføre har en vesentlig lavere tilknytning til arbeidslivet enn eldre og jobber dermed i mindre grad enn eldre uføretrygdede. I tillegg viser figur 11 at uføregraden til de yngste er vesentlig høyere og indikerer en vanskeligere helsesituasjon.

Uføretrygdede kvinner jobber vesentlig mer enn menn, og det gjelder spesielt kvinner i alderen 40 til 59 år. Dette skyldes at det er flere kvinner med gradert uføretrygd (figur 10) og graderte uføretrygdede jobber mer enn uføretrygdede med full ytelse.

Figur 16. Andelen uføre (18-67 år) registret med et arbeidsforhold. Alder. Kjønn. Vedtak. Per 30.6.2020. Prosent

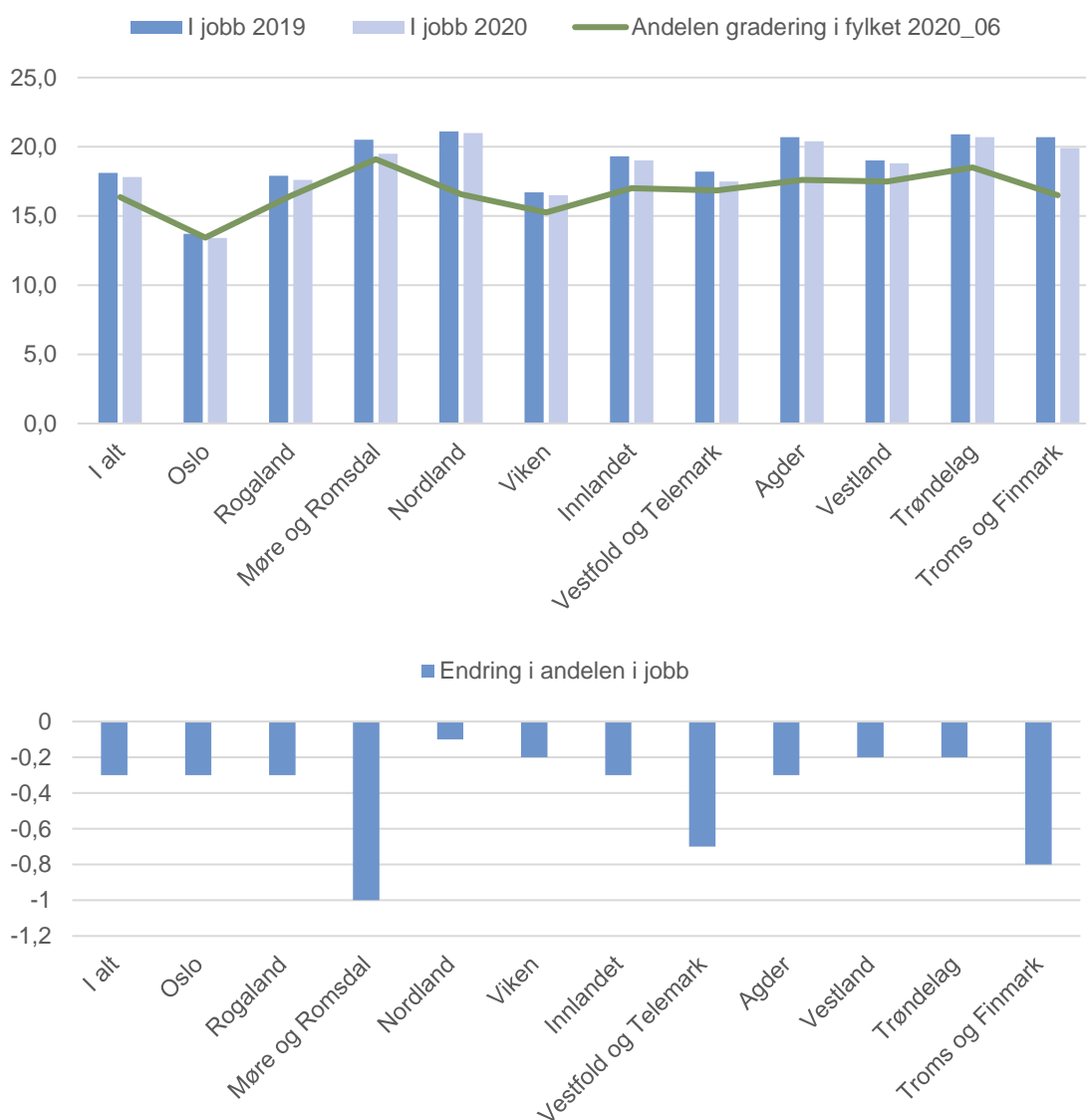

Kilde: NAV

Fylkesforskjeller i arbeidsdeltakelse

Figur 17 viser andelen uføretrygdede (vedtak om uføretrygd) registrert med et arbeidsforhold og andelen av de uføretrygdede som har gradert uføretrygd per fylke. At andelen i jobb varierer geografisk, kan blant annet skyldes lokale variasjoner på arbeidsmarkedet og andelen uføre med gradert ytelse i fylket.

Figur 17. Andelen uføre (18-67 år) registrert med et arbeidsforhold samt andelen med gradert uføretrygd. Fylke. Vedtak. Per 30.6.2019-30.6.2020. Endring i prosentpoeng.

Kilde: NAV

Det jobbet flest uføretrygdede per juni 2020 i Nordland (21 %), Trøndelag (20,7 %) og Agder (20,4 %), mens det jobber færrest i Oslo (13,4 %). Det er nedgang i arbeidsdeltakelsen i alle

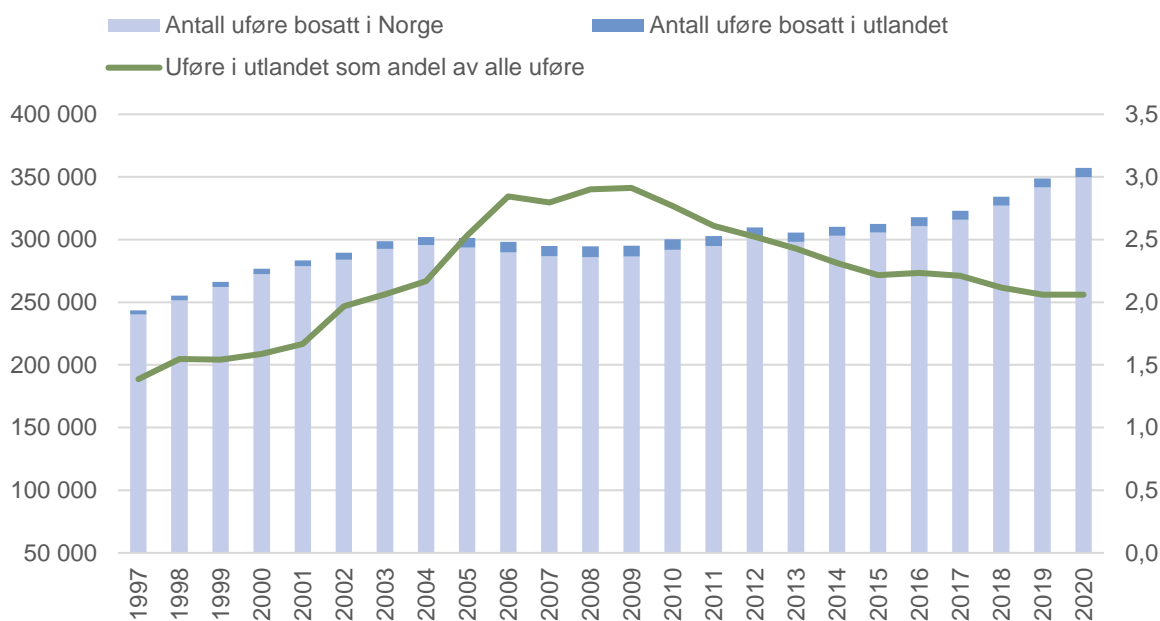
fylker i løpet av det siste året. Det er størst nedgang i Møre og Romsdal (-1,0 prosentpoeng) og minst nedgang i Nordland (-0,1 prosentpoeng).

At det jobber færre uføretrygdde i Oslo enn i de andre fylkene, kan ha sammenheng med at det i Oslo bor flest unge uføretrygdde, samtidig som vi vet at yngre uføremottakere har svakere helse og dermed jobber mindre enn eldre uføremottakere.

Andelen uføretrygdde bosatt i utlandet

Figur 18 viser antall uføretrygdde bosatt i Norge og utlandet. I 1997 var andelen uføretrygdde bosatt i utlandet på 1,4 prosent. Andelen økte fram til og med 2008 (2,9 %). Fra 2010 har andelen gått ned og var på 2,1 prosent i september 2020 (7 400 uføre personer bosatt i utlandet).

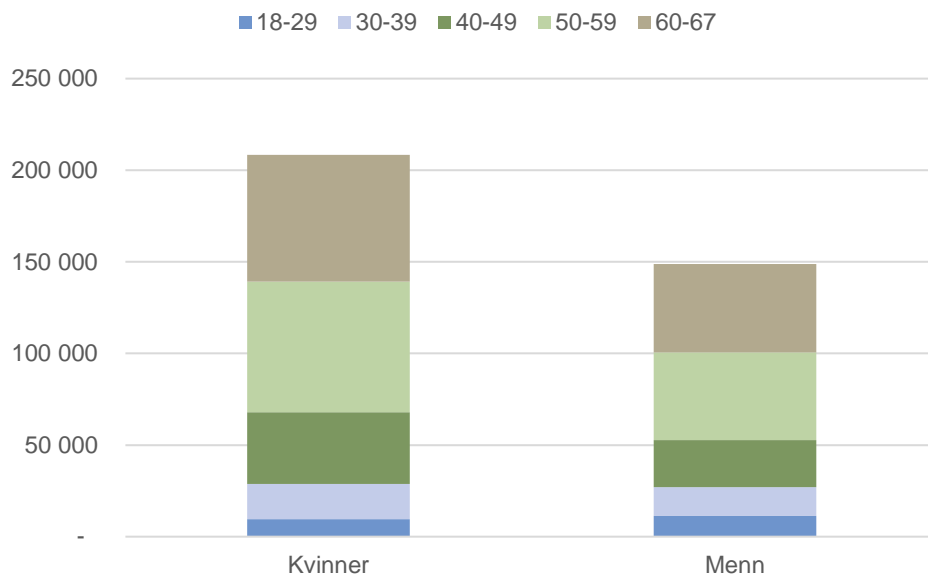
Figur 18. Mottakere av uføretrygd i antall (venstre) og andel bosatt i utlandet (høyre). 30.9.1997-30.9.2020. Antall. Prosent.

Kilde: NAV

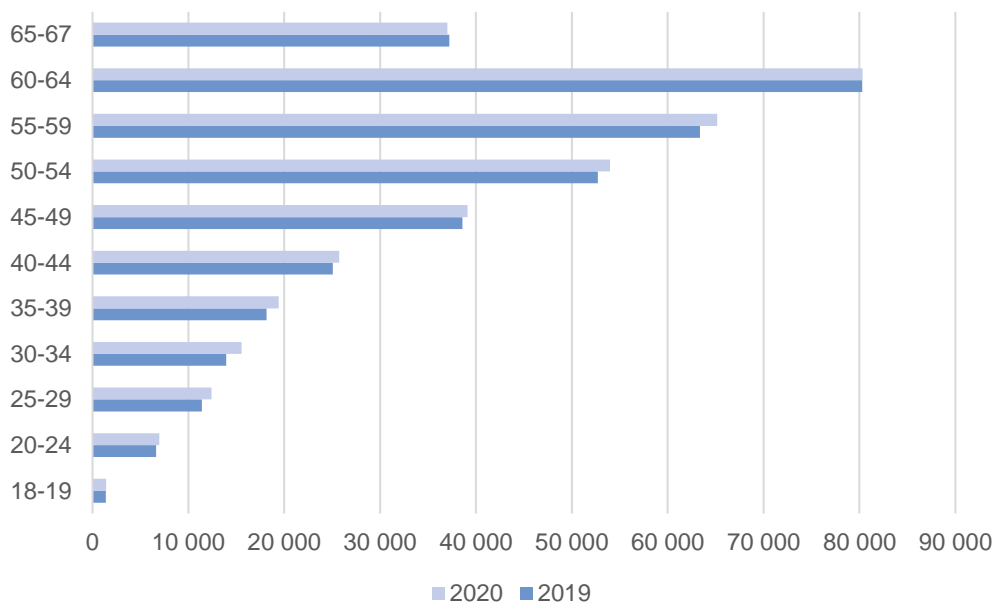
Vedlegg 1: Tabeller og figurer

Figur 19. Uføretrygdede. Alder. Kjønn. Per 30.9.2020. Antall

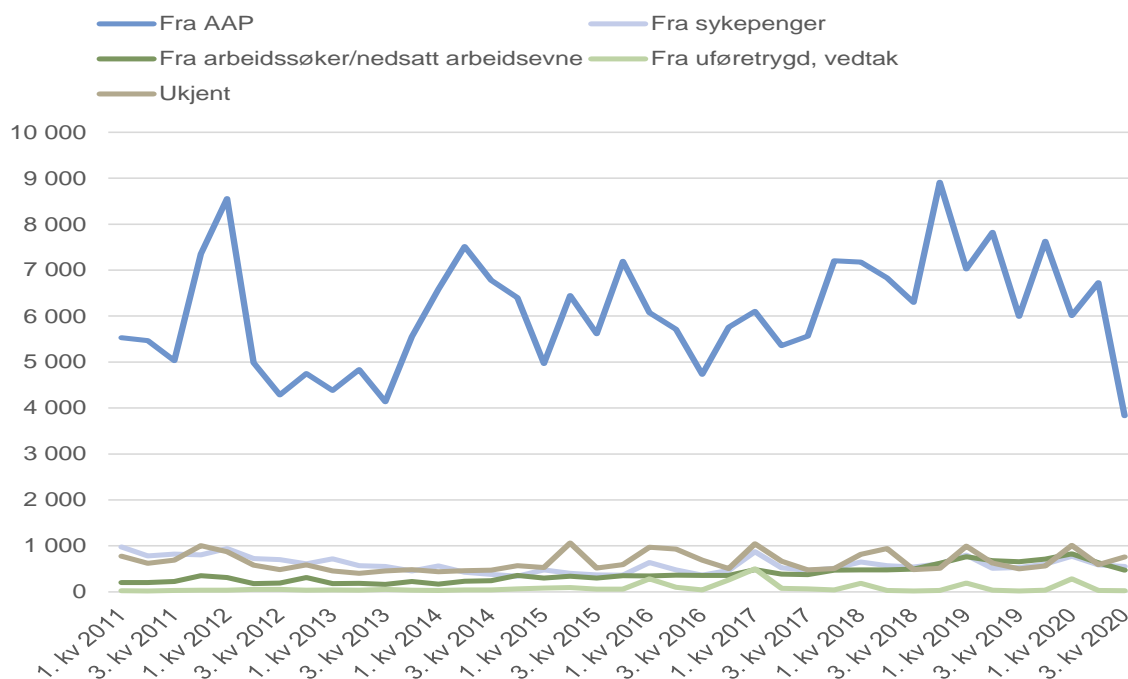
Kilde: NAV

Figur 20. Uføretrygdede. Alder. Per 30.9.2019-30.9.2020. Antall

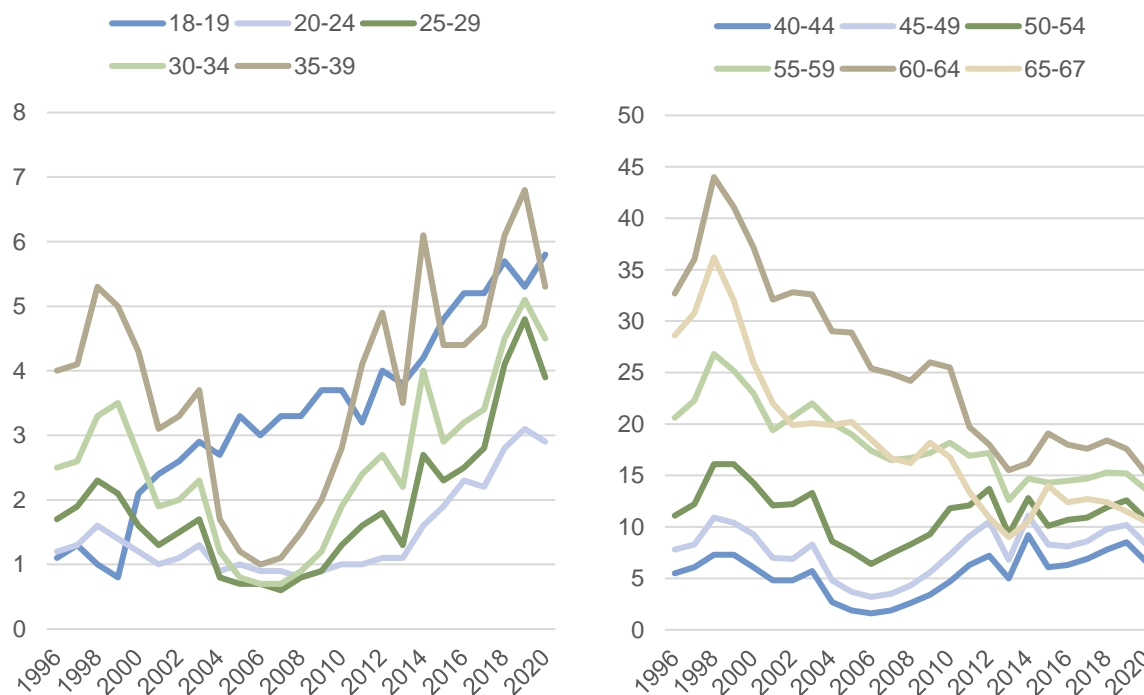
Kilde: NAV

Figur 21. Status forut for uføretrygd, blant nye mottakere av uføretrygd (18-67 år). Per kvartal. 2011–2020. Antall

Kilde: NAV

Figur 22. Nye mottakere av uføretrygd per 1000 ikke-uføre i befolkningen september 1996 – september 2020. Per tusen/promille*

* Nedre alder for uførepensjon ble hevet fra 16 til 18 år fra 1.1.1998.

Kilde: NAV

Figur 22 viser andelen nye mottakere av uføretrygd (per 1000) for perioden 1996 – 2020 fordelt etter aldersgrupper. Økningen i antall unge uføre 18-29 år må ses i sammenheng med ordningen tidsbegrenset uførestønad i perioden 2004 til 2010 og ordningen AAP fra 2010. Unge uføre i alderen 20-29 år fikk tidsbegrenset uførestønad i stedet for uføretrygd fram til 2010, men det var i særlig grad 25 til 29-åringene som ble påvirket. 18-19-åringene fikk som oftest innvilget varig uføretrygd i denne perioden. Den kraftige veksten for de aller yngste uføretrygdede startet allerede på starten av 2000-tallet. Det er særlig den høye uføreandelen til 18-19-åringene som driver veksten for de unge uføre 18-29 år.

Flesteparten av de som fikk innvilget TU var i aldersgruppa mellom 30 til 59 år og de fleste var kvinner med muskel-skjelettsykdommer og lettere psykiske lidelser.

Flertallet av de som fikk tidsbegrenset uførestønad ble seinere innvilget uføretrygd. Etter nærmere fire år hadde 70 prosent av de med tidsbegrenset uførestønad og overgang til arbeidsavklaringspenger fått uføretrygd (Kann og Kristoffersen 2014). Andelen hadde økt til 80 prosent ved utgangen av 2015. I 2016 var andelen steget fram til cirka 81 prosent, hvor andelen har stabilisert seg en periode. De siste kvartalene ser vi imidlertid at andelen har begynt å synke. Dette skyldes blant annet at flere av de tidligere TU-mottakerne har gått over til alderspensjon (13 %) og noen er også døde (7 %).

Noe forenklet kan det sies at tidsbegrenset uførestønad som regel utsatte tidspunktet for uføretrygd. Hvis man ser begge disse ytelsene i sammenheng, forsvinner nedgangen i perioden 2004–2010 blant nye unge mottakere av uføretrygd. Og veksten i årene etter dette kan delvis forklares av denne utsettelsen (Brage og Thune 2015).

Vedlegg 2: Metode og data

Aldersstandardisering

Formelen for den direkte metode for aldersstandardisering skal være som følger:

$$a^f = \sum_{i=18}^{i=66} \left(\frac{up_i^f}{bef_i^f} \right) * \frac{bef_i^L}{bef_{18-66}^L}$$

der

a^f – aldersstandardisert uførate for fylke f

up_i^f – antall uføretrygdede i fylke f med alder i

bef_i^f – antall personer i fylke f med alder i

bef_i^L – antall personer i totalbefolkningen med alder i (L indikerer hele landet)

bef_{18-66}^L – antall personer i totalbefolkningen i alderen 18-66 år

Datagrunnlag uføretrygd – feilretting

Datagrunnlaget for uføretrygd er feilrettet for perioden 2009 – 2016 (alle måneder) ved at vi har feilrettet person og geografiforhold. Dette har medført at vi har relastet data fra kildesystem til datatorg og laget ny statistikk. Det er små endringer i hovedtallene, og forskjellene er størst i 2015.

Feilrettingen har medført noen endringer i fylker, kommuner og bydeler. Antallet uføre som bor i utlandet og ukjent har økt noe, og for Oslo har antallet gått noe ned. Dette skyldes at vi nå i større grad fanger opp at personer bor i utlandet.

Når det gjelder geografi er det få personer med ukjent bydel etter rekjøring. Marka og Sentrum er ikke lenger skilt ut som egne bydeler i Oslo. For de aller fleste kommuner er det små endringer i antall og i andelen uføre, mens antall med ukjent kommune har gått noe opp etter rekjøring.

Datagrunnlag uføretrygd – spesielle forhold ved tilgang og avgang

Med innføringen av nytt uføreregulverk i 2015, ble det i større grad lagt til rette for å jobbe ved siden av uføretrygden. Arbeidstilknytning og inntekt påvirker forholdet mellom tilgang og avgang ved at de uføre kan gå inn og ut av uførebeholdningen. I den offisielle uførestatistikken teller vi kun uføre som har en ytelse, det vil si en løpende utbetaling fra NAV. Regelverket sier at uføretrygd ikke skal utbetales hvis den pensjonsgivende inntekten utgjør mer enn 80 prosent av inntekt før uførhet. Den uføretrygdede beholder likevel retten til uføretrygd med opprinnelig uføregrad i inntil fem år (hvilende rett), og perioden kan forlenges i ytterligere fem år. Siden uføretrygd beregnes som en «årsytelse», vil en stor del av de uføretrygdede som går ut av ordningen mot slutten av kalenderåret, komme inn igjen i uførebeholdningen de påfølgende

månedene året etter. Dette antar vi skjer hvert år framover¹⁵. Tall over pensjonsgivende inntekt for skatteåret 2016 viser at det er om lag 34,5 prosent av de uføretrygdene som hadde inntekt.

Aa-registeret og datakvalitet

1. januar 2015 ble a-melding innført. All rapportering om inntekt, arbeidsforhold og skattetrekk ble samlet i en elektronisk melding. Innføringen skapte et brudd i tidsserien ved at innføringen av a-melding påvirket antall innrapporterte arbeidsforhold fra og med oktober/november 2014 (jf. figur 14). Det er derfor vanskelig å tolke endringen i andelen uføre i jobb før og etter innføringen av a-melding. Vi ser også droppet i andelen uføre i jobb fra november til desember 2015. Nærmere analyser viser at Aa-registeret (Arbeidsgiver- og arbeidstakerregisteret) ikke fanget opp alle arbeidsforhold for disse månedene, som følge av forhold rundt datauttrekket i forbindelse med skuddårsmåned februar 2016. Fallet i antall arbeidsforhold kan tolkes som et brudd i tidsserien.

Vi har observert en kraftig nedgang i andelen uføretrygdene registrert med et arbeidsforhold fra november til desember i 2015. Dette skyldes i all hovedsak feil i registerdannelsen av Aa-registeret for februar og mars 2016.

Vi har analysert datakvaliteten i Aa-registeret og sett nærmere på andelen uføretrygdene registret med et arbeidsforhold. For å sjekke dette har vi gjort en kjøring hvor vi har brukt nevnerfilen for sykefravær, som er basert på Aa-registeret påkoblet opplysninger om inntekt. Ved å benytte nevnerfilen som datagrunnlag, viser det seg at det ikke var noen nedgang i andelen i jobb, men tvert imot en liten oppgang i desember 2015.

Etter å ha sett analysert Aa-registeruttrekkene, så finner vi at det må ha skjedd en feil i forbindelse med februaruttrekket (skuddår) (filene for 201602 og 201603), det vil si at det ble kjørt i begynnelsen av mars istedenfor i slutten av februar (som er det vanlige).

Vår konklusjon er at dette forholdet har påvirket både februar- og marsuttrekket, og er nok forklaringen på droppen i andelen i jobb.

Det er slik at Aa-registeruttrekkene ikke vil stemme perfekt med virkeligheten av registrering av arbeidsforhold. Dette har å gjøre med at det for enkelte arbeidsforhold er det noen problemer med riktige registreringer både av inn- og utmeldinger, samt antall avtalte timer pr uke. I våre analyser av overgang til arbeid setter vi blant annet krav om at time antallet skal være minimum 4. Vår vurdering er likevel at kvaliteten på vårt Aa-register er god, bortsett fra uttrekkene for februar og mars 2016 og dette uttrekket bør forstås som et brudd i tidsserien.

Det er dessverre ikke mulig å få kjørt Aa-filene på nytt.

¹⁵ I løpet av 4. kvartal 2017 var avgangen lavere enn antatt. Pga tekniske årsaker ble det ikke kjørt en inntektsavkorting (inntekstbatch) i NAVs fagsystem som gjorde at den tekniske avgangen fra uførebeholdningen (=ytelse) var lavere enn forventet.

Datagrunnlag overgangsstatistikk

Overgangsdefinisjonen – tilgang

Statusvariabelen (registerstatus) er laget ut fra den status personen har i registrene to måneder før tilgangsdatoen for uføretrygd.

For sykepenges er overgangen definert som «fra sykepenges» inntil et halvt år før tilgangstidspunktet.

I tidligere utgaver av dette notatet har man brukt en litt annen operasjonalisering for denne tabellen, nemlig siste gjeldende registerstatus innenfor det siste året før uføretrygd.

Overgangsdefinisjonen – avgang

Antall uføretrygdede som sluttet å motta en ytelse (avgang) en gitt måned. Vi måler statusen to måneder etter avgangstidspunktet.

Arbeidsavklaringspenger

Datagrunnlaget for arbeidsavklaringspenger er over personer som mottar ytelsen. Statistikken teller alle som i løpet av måneden har mottatt en utbetaling arbeidsavklaringspenger. Beholdningen telles opp på en gitt dato nær slutten av hver måned.

Nye regler på AAP og økt overgang til uføretrygd

1. januar 2018 ble det innført nye regler for arbeidsavklaringspenger. Målet med endringene er å få flere mottakere av AAP tilbake i jobb raskere. Endringene påvirker først og fremst de som søker om å motta AAP fra 1. januar 2018 eller senere, men noen endringer vil også påvirke de som allerede mottar AAP. Endringene medførte at antall mottakere av arbeidsavklaringspenger i løpet av 2018 gikk spesielt mye ned. Utviklingen har fortsatt i 2019.

Referanser

- Alne, Ragnar Hjellset (2018): «Uføretrygd og arbeid: Jobber de uføre mer etter reformen i 2015?» i Arbeid og Velferd. Nr. 3-2018.
- Brage, Søren og Thune, Ola (2015): «Ung uførhet og psykisk sykdom», i Arbeid og Velferd. Nr. 1-2015.
- Bragstad, Torunn (2018): «Vekst i uføretrygding blant unge», i Arbeid og velferd. Nr. 2-2018.
- Bragstad, Torunn og Hauge, Linda (2007): «Geografisk variasjon i uførepensjon» i Arbeid og Velferd. Nr. 2-2007.
- Bragstad, Torunn og Hauge, Linda (2008): Geografisk variasjon i uførepensjonering 1997-2004. NAV-rapport nr. 4-2008.
- Bråthen, Magne og Nielsen, Roy A. (2016): Uførereformen. Konsekvenser for yrkesaktiviteten. Fafø-rapport 2016:27.
- Ellingsen, Jostein (2020): «Utviklingen i uførediagnoser per 30. juni 2016», Statistikknotat. NAV.
- Grønlien, Eirik (2020): «Utviklingen i mottakere av arbeidsavklaringspenger og personer med nedsatt arbeidsevne per 30. september 2020», Statistikknotat. NAV.
- Haga, Oddbjørn og Lien, Ole Christian (2017): «Utviklinga i pensjonering og sysselsetjing blant seniorar» i Arbeid og velferd. Nr. 2-2017.
- Jacobsen, Ove (2018): AFP i privat sektor – endringer i mottak arbeidsavklaringspenger og uføretrygd» i Arbeid og velferd. Nr. 1-2018.
- Jacobsen, Ove (2014): «Pensjonsreformen: Hvilken innvirkning har den hatt på bruken av helserelaterte ytelser?» i Arbeid og velferd. Nr. 3-2014.
- Kalstø, Åshild Male og Kann, Inger Cathrine (2018): «Færre på helserelaterte ytelser – friskere befolkning?», i Arbeid og velferd. Nr. 4-2018.
- Kann, Inger Cathrine og Kristoffersen, Per (2014): «Arbeidsavklaringspenger – Et venterom for uførepensjon», i Arbeid og Velferd. Nr. 2-2014.
- Kann, Inger Cathrine og Kristoffersen, Per (2013): «Arbeidsavklaringspenger-gjennomstrømming og avgang fra ordningen», i Arbeid og Velferd. Nr. 1-2013.
- Lande, Sigrid (2014): «Arbeidsavklaringspenger - Mottakere overført fra tidligere ordninger», i Arbeid og velferd nr. 2-2014.

Sørbø, Johannes og Ytteborg, Helene (2015): «Arbeidsavklaringspenger: Hva har skjedd med de som har passert fire år?», i Arbeid og velferd nr.3-2015